

Curate Supremă de Justiție

D E C I Z I E

13 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Vladimir Timofti, Constantin Alerguș

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpată, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Strășeni din 21 martie 2017 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2017, în cauza penală în privința lui

Istrati Iulia XXXXX, născută la XXXXX, originară din XXXXX, domiciliată în XXXXX

Termenul de examinare a cauzei:

1. 03.02.2016 - 21.03.2017 (prima instanță)

2. 26.04.2017-10.05.2017 (instanța de apel)

3. 17.07.2017- 13.12.2017 (instanța de recurs ordinar).

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 21 martie 2017, Istrati Iulia XXXXX a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale, ceea ce constituie 8000 lei la data comiterii faptei.

Prin aceeași sentință a fost recunoscută vinovată Sîrcu Pelagheia XXXXX, în privința căreia nu a fost declarat recurs ordinar.

S-a dispus admiterea în principiu a acțiunii civile înaintate de părțile vătămate Sîrcu Silvia și Sîrcu Liliana către Istrati Iulia XXXXX și Sîrcu Pelagheia XXXXX privind încasarea prejudiciului material și moral.

S-a încasat din contul lui Istrati Iulia și Sîrcu Pelagheia în beneficiul lui Sîrcu Silvia și Sîrcu Liliana, a câte 1000 lei pentru fiecare cu titlu de prejudiciu moral.

S-a încasat din contul lui Istrati Iulia și Sîrcu Pelagheia în beneficiul lui Sîrcu Silvia și Sîrcu Liliana cheltuielile de judecată a câte 2656 lei și 73 bani pentru fiecare.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Istrati Iulia și Sîrcu Pelagheia, de comun acord și participație la 05.10.2015, în jurul orei 14:00, acționând cu scop de răzbunare și aplicare a violenței pe fundalul relațiilor ostile existente în urma litigiului civil de partajare a averii după divorț, fără consimțământ, încălcând conștient prevederile art. 29 din Constituția RM, au pătruns în domiciliul ce aparține cet. Sîrcu Silvia, a.n. XXXXX, situat în XXXXX. La

solicitarea proprietarului Sîrcu Silvia, a mamei acesteia Croitor Maria și a fiicei acesteia Sîrcu Liliana de a părăsi locuința, Istrati Iulia și Sîrcu Pelagheia au refuzat și s-au împotrivit, iar în continuarea acțiunilor lor infracționale, amenințând cu violență, au aplicat părților vătămate Sîrcu Silvia, Croitor Maria și Sîrcu Liliana multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, în rezultatul cărora, au cauzat ultimelor vătămări corporale neînsemnate.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Mardari Valeriu în numele inculpatei Istrati Iulia, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Istrate Iulia să fie achitată.

În motivarea cererii declarate, apelantul a invocat următoarele motive:

- inculpata Istrati Iulia nu recunoaște faptele incriminate și a declarat în cadrul ședinței judiciare că la data indicată în actul de învinuire a venit cu un taxi la sora ei acasă, cu care nu se văzuse de câțiva ani din motiv că erau certate, când a ajuns în curtea casei erau niște persoane care se certau cu sora sa, salutându-i pe toți a întrebat ce se întâmplă, la ce i-a fost solicitat să iasă din curte. Totodată, o persoană filma cu telefonul mobil, la care Sîrcu Iulia la fel a reproșat de ce o filmează, după ce a fost lovită după cap cu ceva tare și a căzut jos, a fost maltrată, scurta i-a fost ruptă, de la gât i-a dispărut o cruce de aur;

- inculpata Istrati Iulia urmează a fi achitată, or din probele administrate la caz nu este demonstrată vinovăția în comiterea infracțiunii. În această ordine de idei, apelantul a făcut trimitere la faptul că Istrati Iulia nu cunoștea despre faptul că partea vătămată este proprietara curții unde a avut loc conflictul și considera că proprietar este soțul surorii;

- învinuirea adusă inculpatei, este una greșită, or acțiunile inculpatei nu întrunesc elementele constituțiile ale infracțiunii incriminate;

- organul de urmărire penală eronat a recunoscut-o pe Croitor M. în calitate de parte vătămată, deoarece ultima nu deține în proprietate careva bunuri imobile pe adresa dată. Prin urmare, statutul de parte vătămată necesită a fi înlăturat, iar în acest sens instanța nu și-a expus părerea;

- este nemotivată concluzia instanței de fond și în ceea ce privește admiterea acțiunii civile a părții vătămate, or drept probe nu pot fi considerate înscrisuri în copii xerox, fără a fi certificate în modul prevăzut de lege, astfel acțiunea civilă urma a fi respinsă.

Suplimentar, apelantul a menționat că organul de urmărire penală Strășeni greșit a inițiat cauza penală, or în situația creată era necesar ca toate persoanele implicate în conflict să fie atrase la răspundere contravențională.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2017, pronunțată integral la 12 iunie 2017, apelul declarat a fost respins ca nefondat.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că vinovăția inculpatelor Istrati Iulia și Sîrcu Pelaghia în comiterea infracțiunii incriminate se confirmă prin următoarele probe pertinente, concludente, utile și veridice ce coroborează între ele, și anume:

- declarațiile părții vătămate Sîrcu Silvia;
- declarațiile părții vătămate Sîrcu Liliana;

- declarațiile părții vătămate Croitoru Maria;
- declarațiile martorului Baltaga Feodosia;
- declarațiile martorului Caisîm Elena;
- procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului a părții vătămate Croitoru Maria împreună cu planșa fotografică din 13 noiembrie 2015 (f.d. 48-50, vol. I);
- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 13.11.2015 împreună cu schița și planșa fotografică anexă a CFL (f.d. 51-52, vol. I);
- raportul de expertiză medico-legală nr. 208 din 22.10.2015 (61-62, vol. I);
- raportul de expertiză medico-legală nr. 209 din 22.10.2015 (f.d. 68-69, vol. I);
- raportul de expertiză medico-legală nr. 210 din 22.10.2015 (f.d. 75-76, vol. I);
- procesul-verbal de examinare a imprimărilor video din 17.11.2015, prin care s-a constatat că pe CD-R se conțin 3 fișiere video (f.d. 9, vol. I);
- raportul (902) din 05.10.2015 cu nr. 20153304793 (f. d. 31, vol. I);
- fotocopia autenticată a legitimației seria XXXXX a învinuitei, Sîrcu Pelagheia, care confirmă gradul III de invaliditate (f.d. 83, vol. I).

Instanța de apel a conchis că instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe, conform prevederilor art. 95, 101 Cod de procedură penală, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității raportate la declarațiile date de inculpate în cadrul ședinței de judecată, a stabilit corect situația de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatelor, încadrarea juridică corectă și anume conform art.179 alin.(2) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că din materialele cauzei penale a fost stabilit un ansamblu de probe directe, concludente și pertinente, care au dovedit vinovăția inculpatelor, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod Penal.

Referindu-se la componența de infracțiune prevăzută de art. 179 alin. (2) Cod penal, instanța de apel a relatat că aceasta presupune existența următoarelor elemente constitutive:

- obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 179 Cod penal îl formează relațiile sociale cu privire la realizarea în conformitate cu art. 29 Constituția RM, a dreptului la inviolabilitatea domiciliului.

La cazul dedus judecății, instanța de apel a considerat, că anume aceste relații sociale au fost lezate prin acțiunile inculpatelor.

- obiectul material al infracțiunii prevăzute la alin. (2) art. 179 Cod penal îl reprezintă corpul victimei.

La caz, din rapoartele de expertiză medico-legală nr. 208 din 22.10.2015 în privința părții vătămate Croitor Maria (f.d. 61-62, vol. I), nr. 209 din 22.10.2015 în privința părții vătămate, Sîrcu Liliana (f.d. 68-69, vol. I), nr. 210 din 22.10.2015 în privința părții vătămate, Sîrcu Silvia (f.d. 75-76, vol. I), s-au stabilit pe corpul părților vătămate leziuni corporale neînsemnate.

La fel, instanța de apel a consemnat că victimă a infracțiunii de violare de domiciliu poate fi orice persoană, la calificare neavând importanță statutul victimei: proprietar, chiriaș, membru al familiei care are drept de abitație, or legiutorul, incriminând fapta de

violare de domiciliu, se conduc nu de legitimitatea poziției victimei, ci de ilegalitatea conduitei făptuitorului.

Astfel, instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul apelantului precum că Croitor Maria nu poate avea calitatea de parte vătămată în prezenta cauză penală, din motivul că ultima nu deține în proprietate careva bunuri imobile, or această împrejurare este irelevantă din perspectiva art. 179 din Codul Penal.

- latura obiectivă a infracțiunii se realizează prin două modalități: prin pătrundere sau prin rămânere ilegală în domiciliul sau reședința persoanei.

Acțiunea de pătrundere presupune violarea spațiului locativ, intrarea ilegală a făptuitorului în domiciliul sau în reședința persoanei. A rămâne înseamnă a nu părăsi locul în care se află făptuitorul. Infracțiunea se consideră realizată din momentul pătrunderii sau rămânerii ilegale în domiciliu sau în reședință.

Instanța de apel a considerat că în speță s-a stabilit că Sîrcu Silvia este proprietară a 1/2 cotă parte din imobilului cu nr. cadastral XXXXX, situat în or. XXXXX, fapt confirmat prin hotărârea Judecătoria Strășeni din 19 iunie 2011, bunul fiind înregistrat la Oficiul Cadastral Strășeni la 25 iulie 2012 (f.d. 8, vol I). Gospodăria lui Sîrcu Silvia este delimitată de gospodăria lui Sîrcu Victor, faptul dat confirmându-se atât prin declarațiile părților vătămate Sîrcu Silvia, Croitoru Maria și Sîrcu Liliana, ale martorilor, Pleșca Pantelimon, Baltag Feodosia, care au menționat că între gospodăriile lor este un gard care se vede din drum, prin copia planului de amplasare a construcțiilor și amenajărilor din 27.03.2012 (f.d. 9, vol. I), precum și prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 13.11.2015 și schița gospodăriilor, unde se stabilesc că sunt două gospodării separate (f.d. 51- 57, vol. I).

Instanța de apel a reținut că prima instanță a apreciat critic declarațiile inculpatei, Istrati Iulia, că nu vorbea de mult timp cu sora sa, Sîrcu Pelagheia și nu cunoștea că acolo nu este gospodăria sa, deoarece anterior tot pe poarta acesta a intrat, pe o poziție de apărare a surorii ei, fapte care totodată vin în contradicție cu declarațiile părților vătămate Sîrcu Silvia, Croitoru Maria și Sîrcu Liliana, ale martorilor Pleșca Pantelimon și Baltag Feodosia, care au menționat că între gospodăriile lui Sîrcu Victor și Sîrcu Silvia, este un gard care se vede din drum, respectiv faptul că terenul este împărțit era vizibil. La fel, faptul că terenul pe care se afla aparținea lui Sîrcu Silvia i-a devenit cunoscut la comunicarea însăși a proprietarei care a reiterat acest fapt, solicitând ca să părăsească domiciliul acesteia. Însă, Istrati I. nu s-a conformat și a început a manifesta un comportament violent asupra lui Sîrcu Silvia, Croitoru Maria și Sîrcu Liliana, utilizând în același moment și un limbaj licențios prin utilizarea unor termeni necenzurați.

Drept consecință, instanța de apel a constatat că în mod just prima instanță a considerat că nu pot fi reținute argumentele inculpatei Istrati Iulia și a apreciat critic poziția precum că ea nu ar fi pătruns în ograda părții vătămate, Sîrcu Silvia, ci se afla în curtea casei surorii sale. Mai mult ca atât, poziția și afirmațiile inculpatei Sîrcu Pelagheia precum că ea nu ar fi pătruns în ograda părții vătămate, Sîrcu Silvia, și nu a aplicat violența asupra vreunei părți vătămate, vin în contradicție cu probele prezentate și cercetate în ședința de

judecată or, înregistrările video din 17 noiembrie 2015 demonstrează acțiunile violente ale inculpatelor și refuzul de a părăsi domiciliul Silviei Sîrcu.

Ce ține de negarea de către inculpate a faptului violării de domiciliu, instanța de apel a considerat, că acestea sunt pur declarative, deoarece în ședința de judecată însăși inculpata Sîrcu Pelagheia a comunicat că trece pe partea ce aparține părții vătămate Sîrcu Silvia și intră în gospodăria sa prin poarta ultimei deoarece poarta se deschide greu. La fel a comunicat și faptul că sora sa, inculpata Istrati Iulia, în ziua cu pricina a venit la ea în ospeție și a intrat pe poarta centrală ce aparține părții vătămate Sîrcu Silvia, fapt susținut și de către inculpata Istrati Iulia, care a comunicat că venind în ospeție la sora sa Sîrcu Pelagheia a intrat în curtea acesteia prin poarta centrală, neștiind că imobilul în care locuiește sora sa a fost partajat. Sub acest aspect, instanța de apel nu a putut reține versiunea inculpatelor.

La fel, instanța de apel a respins argumentele apelantului cu privire la faptul că în privința persoanelor implicate în conflict urma a fi aplicată răspunderea acestea fiind incoerente, or apelantul a pledat pentru achitarea lui Istrati Iulia.

Referitor la critica adusă de apelant asupra acțiunii civile, instanța de apel l-a considerat nefondat și lipsit de suport legal și probant.

În acest context, instanța de apel a relevat, că potrivit art. 23 alin.(2) Cod de procedură Penală, victima unei fapte care constituie componentă de infracțiune este în drept să ceară, în condițiile Codului de procedură penală, pornirea unei cauze penale, să participe la procesul penal în calitate de parte vătămată și să-i fie reparate prejudiciile morale, fizice și materiale.

Cu referire la quantumul cheltuielilor de judecată, instanța de apel a reținut că acesta s-a confirmat prin înscrisurile prezentate la materialele cauzei și anume: confirmarea rezervării, bilet de avion, confirmare de plată, dovada check-in-ului corespunzător filelor din dosar.

Astfel, instanța de apel a notat că din conținutul cererii de apel și a materialelor cauzei penale se constată că apelantul a invocat aceleași afirmații pe care le-a făcut în fața instanței de fond și la care aceasta a răspuns detaliat, respectându-se dreptul la un proces echitabil a părților, inclusiv sub aspectul motivării hotărârii de condamnare, sentința conținând răspunsuri amănunțite cu privire la fiecare argument invocat de părți, permițând părților să utilizeze eficient calea de atac apelul.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpata Istrati Iulia, depus la 07 iulie 2017, care a solicitat casarea sentinței primei instanțe și deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitată.

În motivarea cererii depuse, recurentul a reiterat motivele indicate în cererea de apel, menționând următoarele:

- nu recunoaște faptele incriminate și a declarat în cadrul ședinței judiciare că la data indicată în actul de învinuire a venit cu un taxi la sora ei acasă, cu care nu se văzuse de câțiva ani din motiv că erau certate, când a ajuns în curtea casei erau niște persoane care se certau cu sora sa, salutându-i pe toți a întrebat ce se întâmplă, la ce i-a fost solicitat să iasă din curte. Totodată, o persoană filma cu telefonul mobil, la care Sîrcu Iulia la fel a reproșat

de ce o filmează, după ce a fost lovită după cap cu ceva tare și a căzut jos, a fost maltrată, scurta i-a fost ruptă, de la gât i-a dispărut o cruce de aur;

- urmează a fi achitată, or din probele administrate la caz nu este demonstrată vinovăția în comiterea infracțiunii. În această ordine de idei, apelantul a făcut trimitere la faptul că Istrati Iulia nu cunoștea despre faptul că partea vătămată este proprietara curții unde a avut loc conflictul și considera că proprietar este soțul surorii;

- învinuirea adusă, este una greșită, or acțiunile inculpatei nu întrunesc elementele constituțiile ale infracțiunii incriminate;

- organul de urmărire penală eronat a recunoscut-o pe Croitor M. în calitate de parte vătămată, deoarece ultima nu deține în proprietate careva bunuri imobile pe adresa dată. Prin urmare, statutul de parte vătămată necesită a fi înlăturat, iar în acest sens instanța nu și-a expus părerea;

- este nemotivată concluzia instanței de fond și în ceea ce privește admiterea acțiunii civile a părții vătămate, or drept probe nu pot fi considerate înscrisuri în copii xerox, fără a fi certificate în modul prevăzut de lege, astfel acțiunea civilă urma a fi respinsă.

6. La recursul ordinar declarat a depus referință procurorul, care a manifestat dezacordul cu recursul, motivând prin faptul că instanța de apel a constatat just circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect a încadrat acțiunile inculpatei. Mai mult, a indicat că recurenta își motivează solicitarea prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a materialului probatoriu nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în baza celor invocate în recurs și în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (4) Cod de procedură penală, recursul se consideră admisibil în cazul în care acesta îndeplinește cerințele de formă și conținut, iar temeiurile invocate se încadrează în cele enumerate în art. 427 Cod de procedură penală – în cazul în care este prezentă încălcarea gravă a drepturilor persoanei, iar cauza prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență.

În sensul art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală recursul trebuie să fie motivat, iar art. 430 Cod de procedură penală indică expres cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicând care este eroarea comisă de instanță.

În acest sens se reține, că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede 16 temeiuri de declarare a recursului ordinar, astfel, dacă o parte a procesului consideră că soluția instanței de apel conține erori de drept și o atacă în instanța superioară, atunci ea este obligată, conform art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, să motiveze recursul și să arate eroarea ce s-a comis în coraport cu cel puțin unul din temeiurile normei menționate. Prin

urmare, criticile formulate de recurent nu conțin indicii unor erori de drept și respectiv nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârilor recurate, ca fiind ilegale.

În cazul în care autorul nu invocă concret în recurs temeiul sau eroarea pe care se bazează din cele reglementate de norma procesual penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de pct. 5) art. 430 Cod de procedură penală și urmează a fi respins ca inadmisibil.

Astfel, Colegiul penal constată că recursul ordinar declarat de Istrati Iulia nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze recursul cu circumstanțe în fapt și în drept care l-ar justifica sub acest aspect, întrucât potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar și potrivit legii se impune inadmisibilitatea lui, deoarece nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpata *Istrati Iulia XXXXX*, împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni din 21 martie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2017, în propria cauză penală, deoarece nu corespunde cerințelor de formă și de conținut, prevăzute de art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 12 ianuarie 2018.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș